

126.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 11 lutego 1926 r.

w sprawie przepisów przechodnich do dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. № 14, poz. 176) i w związku z rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 99, poz. 713) i z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 97) o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów z zakresu administracji technicznej na województwa: nowogródzkie, poleskie, wołyńskie i wileńskie oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowiecki województwa białostockiego zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wznoszeniu budynków drewnianych poza obrębem miast i uzdrowisk, uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej (ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach—Dz. U. R. P. № 31, poz. 254), fundamenty murowane, wymagane w myśl § 22 rozporządzenia budowlano-policyjnego dla wsi, wydanego przez szefa administracji przy b. general-gubernatorstwie warszawskim dnia 20 listopada 1917 r. (Dz. Rozp. Gen. Gub. Warsz. № 99), mogą być zastąpione przez inną konstrukcję, nawet drewnianą, o ile właściwość terenu lub brak odpowiedniego materiału stoją na przeszkodzie wzniesieniu murowanych fundamentów.

§ 2. Przy wznoszeniu drewnianych budynków mieszkalnych w miejscowościach, wymienionych w § 1, zezwala się na układanie podłóg na wysokości mniejszej od 35 centymetrów ponad ziemią i na pozostawianie fundamentów bez warstwy izolacyjnej, a wewnętrznej powierzchni ścian pomieszczeń mieszkalnych nieotynkowanemi w wypadkach, gdy stosowanie w całej rozciągłości odnośnych przepisów §§ 24, 26 i 27 zacytowanego w § 1 rozporządzenia z dnia 20 listopada 1917 r. według uznania władz, udzielających pozwoleń na budowę, ze względu na miejscowe warunki, byłoby dla ludności zbyt uciążliwe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarach województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego oraz powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

Rozporządzenie niniejsze traci moc obowiązującą po upływie lat 5 od dnia wejścia w życie.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*